

Psychopat jde do práce

Ve jménu lékařské vědy se nám svět změnil před očima. Lékař, třeba v pozici epidemiologa, se stal jakýmsi mágem, který diriguje společnost, že si má nasadit roušky, že se zavřou hranice. Profesor egyptologie Miroslav Bárta mluví o tom, že se formuje nová politicko-vědecká elita, která má řešit nové civilizační otázky. Covid může být jen malou zatěžkávací zkouškou před tím, co lidstvo, které nerespektuje zákony přírody a likviduje prostředí kolem sebe, čeká.

Honza se brání tomu, být do nějaké nové elity zahrnován. „Nejsem žádný vědec. Ordinuji sice v Praze, v podstatě ale funguji jako obyčejný venkovský doktor. Příčinu zdravotních potíží hledám v životě svých pacientů.“ Ne každý venkovský lékař je ovšem vybavený desítkami tisíc „friends“ na Facebooku. Honza nicméně říká, že důležití jsou pro něj jeho starší přátelé, spolužáci z medicíny. „Stý-

kám se se spolužáky, a tak mě zajímalo, co říkají na moje názory ke státní politice v době koronaviru, o kterých píšu na svém blogu. A oni se mnou souhlasí. Píší mi, Honzo, máš pravdu, to je průšvih, co se tady spustilo. Opatření jsou neadekvátní, budou mít dramatický dopad na celou ekonomiku, ale i na zdravotnictví a na zdraví lidí. Zavládla panika, Babiš a spol. sami podleli panice. Vždyť náš premiér se kolem Velikonoc 2020 izoloval od svých blízkých. Sám se do médií pochlubil slovy: „Jsem v objektu, kde je kancelář a ložnice. Nepřicházím do styku téměř s nikým. Schůze vlády nebo Bezpečnostní rady státu řídím přes videokonference.“

Ohledně strachu pana premiéra s Honzou souhlasím. O půl roku později hledím na premiérovu tvář při novoročním projevu – zakrytou rouškou – a říkám si: Je pěkné, že vyzývá občany k tomu, aby nosili roušku, na druhou stranu, radši bych při novoročním projevu viděl premiérovi do tváře. Nemusí mi to přeci pořád připomínat, já si tu roušku cestou do obchodu nasadím. Takhle ale v televizi vidím jen jeho vykulené oči – a nemůžu si pomoci, přijde mi to směšné. Vždyť přeci nejsme zasaženi chemickým útokem. Přeci to lze zařídit, aby byl od natáčecího štábu dost daleko – nebo nechť se to natáčí venku. Ale do premiérova světa taková úvaha sotva pronikne. Kdepak, roušky musí být.

Honza měl vždycky smysl pro pointu a postavička Andreje Babiše mu dává spoustu příležitostí. V jednom článku ho pojmenoval Premiér Strach. „Na Úřad vlády si dali termokamery a pak Babiše Nova o Velikonocích natočila, jak v respirátoru a s dvoumetrovou pomlázkou, asi kvůli požadovanému dvoumetrovému rozestupu, honí po zahradě manželku Moniku. Proč v odstupu dvou metrů? Vždyť jsou manželé! To spolu nežíjí? Tak se nechová mentálně integrovaný člověk. Babiše ovládla paranoia. Nebojí se o manželku, děti, firmu, naši zemi. Strach má o sebe. Všechna jeho rozhodnutí jsou jím podmíněná. Šíří ho, kudy chodí.“

Honza, coby náruživý mořeplavec, vypráví příběh z rozbouřeného moře: „Před lety jsme na plachetnici pluli z Korsiky na Sardinii. Na lodi jsem byl s manželkou a dcerou, kapitán Jirka Zindulka s manželkou a dvěma malými kluky. Jindy klidná plavba se v polovině změnila v peklo. Vítr trhal plachty a otěže, šestimetrové vlny zmítaly lodí, přes palubu se valily hektolitry vody. Měli jsme hrozný strach. Kapitán Zindulka nehnul brvou. Prikázal nasadit záchranné vesty, harnessy se připoutat k zábradlí, skrýt se za kapitánský můstek. Otočil loď a sedm hodin ji na rozbouřeném moři kormidloval zpátky na Korsiku. Byl naprosto klidný, vydával jasné rozkazy, ujistil nás, že má vše pod kontrolou, že se nemáme čeho bát. Jeho klid se přenesl na nás. Respektovali jsme jeho pokyny, věřili mu, nikdo nepanikařil. Když jsme zakotvili na Korsice, pověděl mi, že

na tak rozbouřeném moři ještě neplul, že se bál taky. Kéž by v bouři koronaviru stál u kormidla vlády někdo jako kapitán Zindulka.“

Premiér je Honzovým oblíbeným pacientem. Během našeho povídání zrovna dopisoval svou novou knihu o psychopatech a Andreji Babišovi se dostalo té cti být zařazen mezi výstavní exempláře. „Psychopatie není nemoc, je to osobnostní porucha, zmrzačený charakter,“ říká mi, když sedíme u velkého stolu na zahradě. „I psychopat ovšem může duševně onemocnět, propadnout panice. To je obrovský problém. Zvláště když je to premiér. Předvedl, jak se řídí stát jako firma. Jako firma zvířat. Když se blíží nebezpečí, dobytek zavře do chlíva a nepustí ven, dokud hrozba nepomine. Nechal zavřít hranice, školy, obchody, živnosti, na ústa nám nasadil roušku. Pak na nás vyplázl jazyk a řekl: Čau lidi! Chtěli jste mě zavřít, tak jsem zavřel já vás!“

Přemýšlíme o atmosféře ve slonovinové věži takzvané vrcholné politiky, v tom dusném vzduchu, kde se mísí moc se strachem. Lidé kolem premiéra ho nabádali, aby se izoloval, protože je příliš důležitý na to, aby onemocněl. To samozřejmě platí u všech důležitých politiků. Strach z covidu se zde násobí, zatímco dole na ulici lidé žijí normálně, protože mají přirozenější vztah jeden k druhému, chodí do

přírody. Zkuste v roušce vykonávat těžkou manuální práci, to prostě neudýcháte. A pokud máte to štěstí dělat třeba v lese nebo na stavbě, pak už vůbec není důvod roušku nosit...

Honza připomíná Čapkovu *Bílou nemoc*, která vznikla v předvečer druhé světové války. S pozoruhodnou jasnozřivostí stvořil náš spisovatel před osmdesáti lety příběh o tajemné chorobě pocházející z Číny. V Čapkově knize strach z nemoci umetl cestu diktátorům. Čapek varoval před nástupem nacismu, ale mnozí čtenáři by to dnes mohli číst jako text o ohrožení svobody v důsledku boje proti „neviditelnému zabijákovi“, koronaviru. „Největší nebezpečí pro společnost se podle Čapka skrývá ve fanatickém následování davu, v nahrazení kritického myšlení idejemi vůdců,“ říká Honza. „Ukazuje, jak snadné je nakazit lidi epidemií strachu. A že tou epidemií jsou nejvíc zasaženi ti nahore. Jak ten blog vyšel, volal mi jeden novinář a napsal mi: ‚Pane doktore, trefil jste to na tisíc procent. Mám to potvrzeno z Krizového štábu, že Babiš je opravdu v panické úzkosti, že se ani tak nebojí o stát a ekonomiku, že se bojí o sebe. Strašně se bojí smrti. Tak, jak izoloval sám sebe, izoloval i stát, zavřel hranice, školy, domovy důchodců.‘“ Namítám, že obdobná opatření udělaly prakticky všechny státy v Evropě. Honzu ale v jeho kritickém postoji nezviklá ani to, že čeští politici se od západních v těch hlavních rysech boje proti covidu neliší: „Byla to celosvětová náказа